

Dosarul nr. 2ra-1225/23
2-21123640-01-2ra-30082023

prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul central – A. Roșca
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți – S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu

ÎNCHEIERE

12 iunie 2024

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ion Malanciuc
Diana Stănilă
Oxana Parfeni

examinând admisibilitatea recursului depus de avocatul Oleg Bondarenco în interesele Întreprinderea de Stat Întreprinderea pentru Silvicultură „Tighina”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea de Stat Întreprinderea pentru Silvicultură „Tighina” împotriva lui Serghei Tonofrei cu privire la încasarea în ordine de regres a despăgubirii pentru prejudiciul material, împotriva deciziei din 14 martie 2023 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 18 august 2021, Întreprinderea de Stat Întreprinderea pentru Silvicultură „Tighina” (ÎS „Tighina”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Tonofrei Serghei prin care a solicitat încasarea în ordine de regres a sumei de 152 779,20 de lei cu titlu de compensare a prejudiciului material cauzat.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 24 aprilie 2016, pe teritoriul mun.Chișinău s-a produs un accident rutier cu implicarea automobilului de model Šcoda Octavia n/î LLA 090 (proprietar Ursachi Serghei) și automobilul de model Hyundai Santa Fe n/î BEAE039 (proprietar ÎS „Tighina”), condus de Tonofrei Serghei, care la acel moment deținea funcția de inginer regenerare pădurii în cadrul ÎS „Tighina”.

Prin decizia agentului constatator seria/nr.MAI03335643 din 29 aprilie 2016, vinovat în producerea accidentului rutier a fost recunoscut Tonofrei Serghei, stabilindu-se totodată că după producerea accidentului Tonofrei Serghei a părăsit locul accidentului rutier (proces-verbal contravențional seria/nr. MAI03 335644 din 29 aprilie 2016).

În context, la data producerii accidentului rutier sus-menționat, automobilul de model Hyundai Santa Fe n/î BEAE039 nu dispunea de polița de asigurare obligatorie a răspunderii civile, a fost preluat samavolnic de la parcare la întreprinderii și exploatat de către Tonofrei Serghei în scopuri personale, în afara programului de lucru și chiar pe timp de noapte.

Urmare a accidentului rutier a fost grav deteriorat automobilul de model Scoda Octavia n/î LLA 090, proprietarul căruia Ursachi Serghei dispunea de polița de asigurare facultativă Auto-CASCO, în temeiul contractului de asigurare facultativă a mijloacelor de transport auto-casco nr. CSK 2015-011-1377 din 19 noiembrie 2015 încheiat cu CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA.

În cadrul executării contractului de asigurare sus-menționat, CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA în calitate de asigurător a achitat pentru reparația automobilului de model Scoda Octavia n/î LLA 090 (proprietar Ursachi Serghei) în total suma de 137162,67 lei, cu titlu de despăgubire de asigurare. Reclamantul a mai indicat că, după achitarea despăgubirii de asigurare, invocând prevederile art. 1329 Cod civil, la data de 08 decembrie 2016 CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a solicitat de la ÎS „Tighina” restituirea despăgubirii de asigurare în suma de 137 162,67 de lei, iar la data de 06 iulie 2017 a depus în instanța de judecată cerere de chemare în judecată către ÎS „Tighina”, intervenient accesoriu Tonofrei Serghei privind încasarea în ordine de regres a despăgubirii de asigurare, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată. ÎS „Tighina” nu a recunoscut pretențiile și acțiunea înaintată de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA, invocând că la caz responsabil de repararea prejudiciului material cauzat se face Tonofrei Serghei, deoarece ultimul a preluat și a exploatat samavolnic automobilul de serviciu, în afara programului de lucru și în scopuri personale.

A menționat că prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 17 decembrie 2018 cererea de chemare în judecată înaintată de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA către ÎS Întreprinderea pentru Silvicultură „Tighina” intervenient accesoriu Tonofrei Serghei privind încasarea despăgubirii de asigurare, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată - a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2019 a fost soluționat și admis apelul declarat de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA împotriva hotărârii primei instanțe, s-a casat hotărârea primei instanțe cu adoptarea unei hotărâri noi după cum urmează: S-a admis integral cerere de chemare în judecată înaintată de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA către ÎS „Tighina”, intervenient accesoriu Tonofrei Serghei privind încasarea despăgubirii de asigurare, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată; S-a încasat de la ÎS „Tighina” în folosul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA suma de 137 162,67 de lei cu titlu de prejudiciul material produs din despăgubiri de asigurare; S-a încasat de la ÎS „Tighina” în folosul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA suma de 41 14,88 de lei cu titlu de taxa de stat pentru înaintarea acțiunii în judecată și suma de 3 501,65 de lei cu titlu de taxa de stat la depunerea apelului.

Fiind contestată în ordine de recurs de către ÎS „Tighina” și de către Tonofrei Serghei, decizia sus-vizată a instanței de apel a fost menținută fără modificări prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 17 iunie 2020, astfel devenind irevocabilă.

Totodată, prin decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2020 s-a decis încasarea de la ÎS „Tighina” în folosul CA „Donaris

Vienna Insurance Group” SA a sumei de 8 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, acesta decizie fiind executorie de la pronunțare.

La 18 ianuarie 2021 CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a depus executorului judecătoresc Maria Caduc spre executare titlurile executorii eliberate în baza decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2a-958/19 din 19 septembrie 2019 (suma totală de 144 779,20 lei) și în baza deciziei suplimentare a Curții de Apel Chișinău nr. 2a-2656/20 din 28 octombrie 2020 (suma de 8 000 lei), în total 152 779,20 de lei.

Prin încheierea executorului judecătoresc Maria Caduc din 18 ianuarie 2021 (recepționată de ÎS „Tighina” prin poștă la data de 27 ianuarie 2021) s-a dispus intentarea procedurii de executare, s-au aplicat restricții asupra bunurilor imobile, mobile și mijloacelor bănești ale întreprinderii în limita sumelor urmărite, precum și s-a acordat termen pentru executarea benevolă a hotărârilor judecătorești aflate la executare.

La 29 ianuarie 2021 ÎS „Tighina” a executat benevol obligația de achitare în folosul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a sumelor datorate, precum și a achitat onorariul executorului judecătoresc și cheltuielile de executare.

Astfel, a susținut că, prin ordinul de plată nr. 102 din 29 ianuarie 2021 ÎS „Tighina” a transferat pe contul executorului judecătoresc Maria Caduc suma de 159 178,65 de lei, dintre care suma de 152 779,20 de lei - pentru CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA, și suma de 6 399,45 de lei pentru executor judecătoresc Maria Caduc cu titlu de onorariu și spezele procedurii de executare.

Consideră că, Tonofrei Serghei este obligat să compenseze reclamantului prejudiciul material cauzat în sumă totală de 152 779,20 de lei, ceea ce constituie suma totală pe care întreprinderea a fost nevoită să achite asiguratorului ca urmare consecințelor accidentului rutier din data de 24 februarie 2016 provocat de Tonofrei Serghei.

Prin hotărârea din 30 mai 2022 a Judecătoriei Bălți, sediul central, s-a încasat de la Tonofrei Serghei în beneficiul ÎS „Tighina” prejudiciul material în sumă de 152 779,20 de lei și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 4 583,37 de lei.

La 28 iunie 2022 Tonofrei Serghei a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea integrală a hotărârii, cu pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin decizia din 14 martie 2023 a Curții de Apel Bălți, s-a admis apelul declarat de Tonofrei Serghei.

S-a casat hotărârea din 30 mai 2022 a Judecătoriei Bălți, sediul central și s-a pronunțat o hotărâre nouă, prin care s-a respins integral cererea de chemare în judecată depusă de ÎS „Tighina” împotriva lui Tonofrei Serghei cu privire la încasarea în ordine de regres a despăgubirii pentru prejudiciul material.

În motivarea deciziei, instanța de apel a conchis că acțiunea este neîntemeiată. În context, a menționat că prin decizia Curții de Apel Chișinău nr.2a-958/19 din 19 septembrie 2019, irevocabilă din 17 iunie 2020 s-a constatat că: „la momentul accidentului, posesorul automobilului de model Hyundai Santa Fe cu număr de înregistrare BEAE 039, nu deținea poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă valabilă la momentul producerii accidentului rutier. (...) În virtutea raporturilor juridice avute între ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Tighina” SA

și Tonofrei Serghei, în viziunea Colegiului, devin aplicabile prevederile art.1403 din Codul civil și în combinație cu cerințele art.1414, art.1415 din același cod, just a fost antrenată răspunderea ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Tighina” SA, în calitate de posesor nemijlocit al autovehiculul „Hyundai Santa Fe” cu n/î BEAE 039, încredințat lui Tonofrei Serghei fără a verifica și constata dacă deținea asigurare de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule. Deci, în accepțiunea instanței de apel, din lipsă de minimă diligență, intimata-pârâta ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Tighina” SA nu a verificat dacă autovehiculul de model „Hyundai Santa Fe” cu n/î BEAE 039, deținea asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule și a admis ca acesta să se deplaseze pe drumurile publice. Colegiul respinge ca fiind inconsistente și neavenite afirmațiile instanței de fond precum că intervenientul accesoriu Tonofrei Serghei și-a asumat paza automobilului de model „Hyundai Santa Fe” cu n/î BEAE 039, situație în care ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Tighina” SA nu răspunde de accidentul comis în afara programului de lucru, or, Tonofrei Serghei doar conduce mijlocul de transport în virtutea raporturilor de muncă, nefiind posesor al sursei de pericol. Mai mult, chiar dacă accidentul s-a produs în afara orelor de lucru, ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Tighina” SA este responsabilă de repararea prejudiciului material cauzat în urma accidentului rutier, vinovat de care se face angajatul Tonofrei Serghei. La acest compartiment Colegiul punctează și faptul că, în fața instanței de apel, pârâta intimată a explicat că automobilul implicat în accidentul rutier nu a fost sustras, răpit sau utilizat de persoane care nu aveau atribuție la această unitate de transport, iar Tonofrei Serghei era îndreptățit să conducă automobilul.”

Cu referire la prevederile art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanța de apel a reținut ca fiind constatat faptul că din lipsă de minimă diligență ÎS „Tighina” SA nu a verificat dacă autovehiculul de model „Hyundai Santa Fe” cu n/î BEAE 039, deținea asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule și a admis ca acesta să se deplaseze pe drumurile publice.

A remarcat că, contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pentru automobilul de model Hyundai Santa Fe a expirat la data de 09 aprilie 2016, iar Tonofrei Serghei a primit în gestiune automobilul respectiv la 09 martie 2016, respectiv până la producerea accidentului (24 aprilie 2016), apelantul a condus automobil în lipsa contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto – 14 zile, iar argumentele intimatului precum că Tonofrei Serghei ar fi cunoscut că automobilul nu este asigurat și a preluat samavolnic conducerea automobilului contrar interdicției mecanicului a fost respins, or, unica probă în acest sens este explicația dată de mecanicul Zanoci Andrei angajatorului, pe care instanța de apel a apreciat-o critic, în situația în care în ședința de judecată apelantul a declarat că nu cunoștea despre expirarea contractului de asigurare, deoarece potrivit ordinului nr.105 din 20 mai 2016 anume mecanicul Zanoci Andrei nu s-a încredințat la timp despre valabilitatea contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto ignorând obligațiunile sale de serviciu directe și manifestând o atitudine neglijentă față de bunurile încredințate.

A conchis că în cazul în care reclamantul dispunea de contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pentru automobilul de model Hyundai Santa Fe cu n/î BEAE 039, despăgubirea părții vătămate a accidentului rutier din 24

aprilie 2016 era să fie achitată doar de către Compania de Asigurare fără a fi înaintată o eventuală acțiune în regres către ÎS Întreprinderea pentru Silvicultură „Tighina”, or, în acțiunile vinovatului în producerea accidentului Tonofrei Serghei nu se regăsesc temeiurile de înaintare a acțiunii în regres enumerate în art.29 al Legii nr.414- XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

Colegiul instanței de apel a conchis că, în lipsa unor probe pertinente ce ar demonstra cu certitudine faptul că Tonofrei Serghei contrar voinței angajatorului și cunoscând că contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pentru automobilul de model Hyundai Santa Fe cu n/î BEAE 039 a expirat, ar fi condus automobilul implicat în accidentul rutier din 24 aprilie 2016, speței îi sunt aplicabile prevederile art. 2024 alin. (4) din Codul civil, potrivit căruia persoana care exercită regresul nu poate recupera partea din despăgubire care corespunde propriei contribuții la cauzarea prejudiciului, or, ÎS „Tighina” a achitat despăgubirile de asigurare anume din motivul că la momentul producerii accidentului rutier ÎS „Tighina” nu dispunea de contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pentru automobilul de model Hyundai Santa Fe cu n/î BEAE 039.

La 14 august 2023, avocatul Oleg Bondarenco, în interesele ÎS „Tighina” a depus recurs împotriva deciziei din 14 martie 2023 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, a invocat că decizia este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată în baza temeiurilor de recurs prevăzute de art. 432 alin. (2) lit. a și alin. (4) din Codul de procedură civilă.

A susținut că acțiunea a fost bazată pe prevederile art. 1403 alin. (2) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019) și prevederile art. 2005 alin. (3) din Codul civil (în redacția actuală, din 01 martie 2019) care reglementează „Răspunderea comitentului pentru fapta prepusului”, și anume, Comitentul conservă dreptul de regres contra prepusului.

A menționat că dreptul ÎS „Tighina” la acțiune în regres a apărut la data de 29 ianuarie 2021, în momentul când ÎS „Tighina” a reparat prejudiciul material cauzat prin fapta prejudiciabilă lui Tonofrei Serghei. Prin urmare, direct aplicabile speței date sunt prevederile art. 2005 alin. (3) din Codul civil (în redacția actuală, din 01 martie 2019).

Anume prevederile menționate urmau a fi aplicate de către instanța de apel la examinarea acestei cauze. Instanța de apel urma să stabilească dacă în speță data sunt sau nu sunt întrunite condițiile care angajează răspunderea lui Tonofrei Serghei (în calitate de prepus) fața de ÎS „Tighina” (în calitate de comitent).

A remarcat că, prima instanța a examinat cauza anume prin aplicarea prevederilor art. 2005 alin. (3) din Codul civil, a constatat întrunirea condițiilor ce justifică dreptul de regres al ÎS „Tighina (în calitate de comitent) fața de Tonofrei Serghei (în calitate de prepus) și a emis soluția privind admiterea acțiunii.

În ceea ce privește examinarea cauzei în ordine de apel, consideră că, potrivit concluziilor din decizia recurată, rezultă că instanța de apel a examinat cauza conform unor alte norme de drept, care sunt străine și neaplicabile speței examinate.

Totodată, a invocat că mai multe concluzii ale instanței de apel sunt bazate pe o apreciere arbitrară a probatoriului administrat. Mai mult decât atât, unele concluzii ale instanței de apel nu dispun de nici un suport factologic, fiind bazate doar pe declarațiile intimatului (care are în mod logic un interes vădit de a prezenta circumstanțele cazului într-o reflecție ce îi este favorabilă).

Sub acest aspect, consideră că instanța de apel în mod eronat și vădit subiectiv a apreciat concluziile din decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2a-958/19 din 19 septembrie 2019, devreme ce aceste concluzii au fost emise în vederea fundamentării obligației ÎS „Tighina” de a achita în ordine de regres despăgubire de asigurare pretinsă de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA în baza art. 1329 Cod Civil (în redacția de până la 01 martie 2019), care reglementează dreptul asiguratului de a încasa despăgubire de asigurare de la proprietarul sursei de pericol sporit ce a cauzat un prejudiciu material persoanei asigurate. Or, prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2a-958/19 din 19 septembrie 2019 nu s-a stabilit că în momentul producerii accidentului Tonofrei Serghei ar exploata automobilul în scopuri de serviciu și urma instrucțiunile angajatorului (adică a ÎS „Tighina”), nu s-a statuat că admiterea acțiunii CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA față de ÎS „Tighina” exclude dreptul de regres al ÎS „Tighina” față de Tonofrei Serghei.

Totodată, consideră că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că admiterea prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2a-958/19 din 19 septembrie 2019 a acțiunii CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA către ÎS „Tighina”, intervenient accesoriu Tonofrei Serghei privind încasarea despăgubirii de asigurare și cheltuielilor de judecată, nu exclude, dar de fapt fundamentează dreptul de regres al ÎS „Tighina” față de Tonofrei Serghei privind încasarea în ordine de regres a prejudiciului cauzat. În special, când toate probele administrate în cursul examinării acestei cauze atestă în mod cert și univoc că prejudiciul material suportat de ÎS „Tighina” a rezultat ca urmare a faptelor samavolnice, iresponsabile și ilicite ale lui Tonofrei Serghei ce au avut loc la data de 23 aprilie 2016 – 24 iunie 2016.

La 27 septembrie 2023, Tonofrei Serghei a depus referință la recursul depus, solicitând declararea acestuia drept inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că decizia recurată a fost expediată recurentului și avocatului acestuia la 14 iunie 2023, prin intermediul poștei electronice (f.d.13-14), iar cererea de recurs a fost depusă la 14 august 2023, în termen.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră oportun de a învedera că, prin Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare 18 august 2023, cu excepția art. IV, V pct. 1-9 și 11-16 și art. VII – 01 septembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 318-321 art. 570 din 18 august 2023, au fost introduse modificări în Codul de

procedură civilă, inclusiv la capitolul XXXVIII – Recursul, secțiunea a 2-a, recursul împotriva actelor de dispoziție ale curților de apel.

Conform art. XI alin. (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursurilor.

În această consecvență, se deduce că admisibilitatea recursului depus de către avocatul Oleg Bondarenco, în interesele ÎS „Tighina” împotriva deciziei din 14 martie 2023 a Curții de Apel Bălți va fi examinat în baza temeiurilor prevăzute de art. 432 din Codul de procedură civilă în redacția legii în vigoare până la 01 septembrie 2023.

Examinând temeiurile recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

La caz, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva

Bulgariiei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Oleg Bondarenco, în interesele ÎS „Tighina”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270 și 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Oleg Bondarenco în interesele Întreprinderea de Stat Întreprinderea pentru Silvicultură „Tighina”,.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ion Malanciuc

judecătorii

Diana Stănilă

Oxana Parfeni